Contributed by Marijke Colle
donderdag, 10 juni 2010 -

Akkoord van de volkeren

Na een voorbereiding in 17 thematische werkgroepen kwamen zo'n 20.000 afgevaardigden bijeen in Cochabamba. Van de aangekondigde staatshoofden kwam alleen de Venezolaanse president Hugo Chavez opdagen.

Op de bijeenkomst is voor de opmerkelijke tekst het "Akkoord van de Volkeren" gestemd, dat als basis zal dienen voor de tussenkomst van Evo Morales op de komende VN klimaat top eind 2010 in Cancun, Mexico.

De tekst van het akkoord stelt dat "het kapitalistisch systeem is gebaseerd op een logica van concurrentie, van vooruitgang en van onbeperkte groei" en wijst dit systeem aan als veroorzaker van de klimaatcrisis. Volgens de tekst staat de mensheid nu op een kruispunt, ofwel blijven we de destructieve kapitalistische weg vervolgen, ofwel kiezen we de weg van de "harmonie met de natuur en van het respect voor het leven."Strijd tegen de opwarming van de aarde

In de tekst worden een aantal interessante voorstellen gedaan voor de concrete strijd tegen de klimaatopwarming. De doelstelling moet zijn, een werkelijke vermindering van de emissies van de ontwikkelde landen met 50 procent ten opzichte van 1990, in de periode tussen 2013 en 2017. Om dit te bereiken kunnen we niet rekenen op marktmechanismen zoals de handel in emissierechten.

Hiertegenover stelt de verklaring dat de rechten van de Inheemse Volkeren en van de lokale organische landbouw geëerbiedigd en gesteund moeten worden. Ook wordt de nadruk gelegd op de "klimaatschuld" van de ontwikkelde landen, zij moeten groene technologie gratis ter beschikking stellen en de verantwoordelijkheid nemen voor de opvang van de miljoenen klimaatvluchtelingen die er de komende jaren zullen komen.Oproep aan de Verenigde Naties

Contributed by Marijke Colle
donderdag, 10 juni 2010 -

De andere voorstellen die in de tekst gedaan worden, zijn vooral gericht op de Verenigde Naties en de komende top in Cancun. Het voorstel voor een “Universele Verklaring van de Rechten van Moeder-Aarde”, voor het oprichten van een “Internationaal Gerechtshof voor Rechtvaardigheid inzake Klimaat en Leefmilieu” en het idee van een “Wereldreferendum over de klimaatverandering”, worden gezien als middelen om diplomatieke druk uit te oefenen, om een wereldwijde beweging voor het klimaat te stimuleren en zo de globale krachtsverhoudingen te wijzigen. We kunnen ons hierbij wel vragen stellen over de illusies die zo worden in stand gehouden of versterkt in internationale instellingen zoals de V.N.

Maar er is meer. Tijdens de top in Cochabamba zelf, was er een achttiende werkgroep die het woord niet heeft gekregen: het ging om een werkgroep van inheemse gemeenschappen in Bolivië die het beleid van Evo Morales bekritiseren. Zij eisen dat er een echte duurzaam waterbeleid komt voor hun gemeenschappen. Ook bij het energiebeleid van Hugo Chavez kunnen we wel vragen stellen, zijn land is bijna volledig afhankelijk van de verkoop van olie aan de V.S. Van enige radicale milieustrategie ten gunste van het klimaat is er in Venezuela nog maar weinig te merken. De mooie en radicaal ogende verklaring blijkt zo toch wel enige beperkingen te hebben.Een concrete strategie ontbreekt

Van radicaal antikapitalisme in woorden alleen, zal het klimaat niet beter worden. Hier zien we de grootste beperking van deze alternatieve klimaattop. Er is geen sprake van een concrete strategie op wereldvlak voor de strijd tegen de opwarming. Nochtans bestaan er belangrijke krachten die hiervoor te mobiliseren zijn. De coördinatie van Inheemse Volkeren, de internationale boerenvereniging La Via Campesina, de internationale klimaat coalitie “Klimaat en Sociale Rechtvaardigheid!”

Het zal van de concrete actieplannen van deze bewegingen afhangen of we in de strijd voor het klimaat overwinningen kunnen boeken. En een echte antikapitalistische strategie zal de enige weg zijn om de macht van olie- en andere multinationals te breken voor het te laat is.

Marijke Collemedewerkster International Institute for Research and Eductaion (IIRE) te Amsterdam